

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 9/22
Luxemburg, 20 ianuarie 2022

Hotărârea în cauza C-899/19 P
România/Comisia

Curtea confirmă decizia Comisiei de a înregistra propunerea de inițiativă cetățenească europeană „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe”

Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de drept atunci când a statuat că respectarea drepturilor minorităților și consolidarea diversității culturale și lingvistice, ca valori și ca obiective ale Uniunii, trebuie luate în considerare cu titlu de acțiuni ale Uniunii în domeniile vizate de această propunere

Potrivit Tratatului UE, în cadrul unei inițiative cetățenești europene (denumită în continuare „ICE”), un număr de cel puțin un milion de cetățeni ai Uniunii, resortisanți ai unui sfert dintre statele membre, pot lua inițiativa de a invita Comisia să propună legiuitorului Uniunii adoptarea unui act juridic în vederea punerii în aplicare a tratatelor. Înainte de a putea începe strângerea numărului de semnături necesar, organizatorii ICE trebuie să o înregistreze la Comisie, care îi examinează obiectul și obiectivele. Comisia poate refuza înregistrarea ICE, printre altele atunci când obiectul acesteia din urmă nu intră în mod vădit din sfera sa de competență.

La 15 iulie 2013, un comitet de cetățeni a prezentat Comisiei o propunere de ICE intitulată „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe”. Această ICE urmărește să invite Uniunea să îmbunătățească protecția persoanelor care aparțin unor minorități naționale și lingvistice și să consolideze diversitatea culturală și lingvistică în Uniune prin adoptarea unei serii de acte legislative.

Prin decizia din 13 septembrie 2013¹, Comisia a refuzat să înregistreze propunerea de ICE pentru motivul că aceasta se afla în mod vădit în afara sferei sale de competență în ceea ce privește prezentarea unei propuneri de act juridic al Uniunii.

Organizatorii ICE au contestat decizia Comisiei în fața Tribunalului Uniunii Europene care, prin Hotărârea din 3 februarie 2017², a anulat această decizie pentru motivul neîndeplinirii de către Comisie a obligației sale de motivare. În urma acestei hotărâri, Comisia a înregistrat parțial această ICE prin Decizia din 29 martie 2017³ (denumită în continuare „decizia în litigiu”).

La 28 iunie 2017, România a introdus o acțiune prin care a solicitat anularea deciziei în litigiu. Prin Hotărârea din 24 septembrie 2019⁴, Tribunalul i-a respins acțiunea. România a formulat recurs la Curtea de Justiție. Potrivit României, Tribunalul a săvârșit erori în interpretarea dispozițiilor tratatelor referitoare la competențele Uniunii și la obligația de motivare care îi incumbă Comisiei. România susține în egală măsură că Tribunalul a săvârșit neregularități procedurale în cursul fazei orale a procedurii.

¹ Decizia C(2013) 5969 final a Comisiei din 13 septembrie 2013 de respingere a cererii de înregistrare a propunerii de inițiativă cetățenească europeană intitulată „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe”.

² Hotărârea din 3 februarie 2017, Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe/Comisia ([T-646/13](#)); a se vedea și [CP 10/17](#).

³ Decizia (UE) 2017/652 a Comisiei din 29 martie 2017 privind propunerea de inițiativă cetățenească intitulată „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe” (JO 2001, L 92, p. 100).

⁴ Hotărârea din 24 septembrie 2019, România/Comisia, [T-391/17](#), a se vedea și [CP 120/19](#).

În hotărârea pronunțată astăzi, Curtea amintește, mai întâi, că o propunere de ICE este înregistrată de Comisie în măsura în care „nu se află vădit în afara sferei de competență a Comisiei în ceea ce privește prezentarea unei propuneri de act juridic al Uniunii în scopul punerii în aplicare a tratatelor”.

Curtea observă de asemenea că, contrar celor susținute de România, **Tribunalul nici nu a asimilat valorile pe care se întemeiază Uniunea obiectivelor specifice ale Uniunii care îi permit acesteia să adopte acte juridice, nici nu a extins competențele acesteia din urmă până în punctul în care să se considere că aceasta ar putea adopta acte juridice fără temei legal în scopul de a asigura respectarea valorilor Uniunii.** În fapt, Tribunalul a statuat, fără a săvârși o eroare de drept, că, în măsura în care se întemeiază în mod valabil pe un temei juridic, actele Uniunii pot de asemenea să urmărească respectarea valorilor Uniunii, cum ar fi respectarea drepturilor minorităților, precum și diversitatea culturală și lingvistică.

În ceea ce privește obligația de motivare care îi incumbă Comisiei, Curtea amintește că ea trebuie să fie apreciată în funcție de împrejurările cauzei, trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de justificările măsurii luate, iar instanței competente să își exercite controlul.

În această privință, Curtea constată că **motivarea deciziei în litigiu a permis României să cunoască motivele pentru care Comisia a considerat că propunerea de ICE nu se află vădit în afara sferei sale de competență și instanței Uniunii să își exercite controlul asupra deciziei menționate.**

În ceea ce privește neregularitățile procedurale care ar fi fost săvârșite în cursul fazei orale a procedurii, Curtea amintește că principiul contradictorialității presupune, ca regulă generală, dreptul părților la un proces de a fi în măsură să își exprime poziția cu privire la faptele și la documentele pe care urmează să se întemeieze o hotărâre judecătorească, precum și de a discuta probele și observațiile prezentate în fața instanței și motivele de drept invocate din oficiu de instanță. Astfel, în vederea îndeplinirii cerințelor privind dreptul la un proces echitabil, este necesar ca părțile să aibă posibilitatea de a dezbate în contradictoriu atât elementele de fapt, cât și elementele de drept care sunt decisive pentru soluționarea procedurii.

În această privință, Curtea arată că Tribunalul s-a pronunțat exclusiv asupra motivelor invocate de România, cu privire la care **părțile au putut dezbate în contradictoriu în cursul fazelor scrise și orale ale procedurii în fața Tribunalului.** Prin urmare, nu i se poate reproșa acestuia din urmă că a încălcat principiul contradictorialității în măsura în care nu ar fi adresat întrebări specifice cu privire la fiecare dintre argumentele invocate. Pe de altă parte, România nu a identificat niciun element esențial în vederea soluționării procedurii de care nu ar fi putut lua cunoștință și cu privire la care nu ar fi fost în măsură să își exprime poziția, fie în cadrul fazei scrise, fie în cadrul fazei orale a procedurii în fața Tribunalului.

MENȚIUNE: Curtea de Justiție poate fi sesizată cu un recurs, limitat la chestiuni de drept, împotriva unei hotărâri sau ordonanțe a Tribunalului. În principiu, recursul nu are efect suspensiv. Dacă este admisibil și întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. Atunci când cauza se află în stare de judecată, Curtea poate să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul. În caz contrar, ea trimite cauza spre rejudecare Tribunalului, care este legat de decizia pe care Curtea a pronunțat-o în recurs.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106